



Mednarodna refleksija o solidarnosti

Šolske sestre de Notre Dame

Shalom

Mir in nenasilje

september 2013

Uvod

Danes vsi ljudje govorijo o miru in mir želijo. Mir je razpoznan kot človekova in kot splošna vrednota. Kadar govorimo o miru, je prav, da se spomnimo naše krščanske tradicije. Verujemo, da je Jezus prišel, da bi prinesel mir vsem ljudem, ker Bog vse ljubi.

Mir je najvišje dobro. Zato mora obstajati povezava v obrambi tistih, ki so v naši družbi izključeni: v obrambi beguncev, ubogih in lačnih, zapuščenih otrok, ljudi brez zemlje in brez strehe nad glavo, tistih, ki trpijo zaradi AIDS-a, pogosto tudi političnih zapornikov, deklic prostitutk, žrtev trgovine z ljudmi, odvisnikov, prvotnih prebivalcev, žrtev nasilja in končno vseh, ki trpijo nasilje in so zlorabljene njihove človeške pravice.

Klic k molitvi

Gospod, ti si nas poklical, da bi živeli v miru in harmoniji. Naj bodo naše odločitve prežete z Duhom miru. "Gospod, podari nam mir tistih, ki hodijo odeti z vetrom upanja" (Dom Pedro Casaldáliga, CMF).

Izkušnje

V juniju 2013 smo sledili različnim dogodkov, ki so se dogajali povsod po Braziliji. Po državi so bili organizirani protesti, da bi prisilili vlado, da bi izboljšala šolstvo, zdravstvo, javni prevoz in varnost. V enem teh protestov je bil za zadeve naroda umorjen mladi katoliški voditelj Marcos Delefrate, prva žrtev demonstracij.

Žene zelo pogosto poleg naloge zagotavljanja povezanosti družine prevzemajo vodstveno vlogo v manj oskrbljenih, neformalnih skupnostih. Od leta 2007 so imele priložnost usposabljanja, da so še izboljšale svojo sposobnost zagovornic miru. Projekt 'Žene za mir' je del 'Nacionalnega programa za javno varnost z državljanstvom' (Pronasci), in je pobuda ministrstva za pravosodje v Braziliji. Za cilj ima utrditev socialne povezanosti in zagotavljanje zaposlitev, športne in kulturne dejavnosti za mlade med 15 in 24 letom starosti, posebej za tiste z zgodovino kriminala, uporabe droge in časa v ječi.

Mir postane resničen, kadar je srce predano

Nekega dne smo šli na mednarodno letališče N'Djili v Kinšasi, počakat misijonarja, ki se je vračal s počitnic. Med čakanjem se nam je približalo nekaj otrok s ceste z namenom, da bi nam očistili čevlje ali prodali kakšen svoj izdelek. Ubrani smo se njihovim predlogom, začeli pa smo z njimi zanimiv pogovor. Povedali so nam o svojih vsakodnevnih bojih z letališko policijo, da morejo svoje izdelke prodajati potnikom.

Medtem ko smo še govorili, je pripeljal diplomatski avtomobil in se usmeril proti VIP vratom (za pomembne osebnosti). Štirje potniki so se odpravili proti vratom, potem pa dobili idejo, da bi naredili fotografski posnetek svojega odhoda iz Kinšase. Moža, preprostega in revnega na pogled, ki je občasno šel tam mimo, so prosili, naj jih fotografira. Prijazno je privolil, jih fotografiral in vrnil fotografski aparat diplomatom, ki so takoj vstopili na letališče, da bi se prijavili za polet. Mož, ki jih je fotografiral, je nadaljeval svojo pot. Deset metrov dalje so ga

vojaki, ki so videli "filmanje", začeli zasliševati. Potem, ko so mu povedali, da je fotografiranje prepovedano, so zahtevali njegove dokumente, ga potegnili v kot in ga pretepli.

Tiho in z ogorčenostjo smo bili priče krivici. Hoteli smo govoriti z vojaki, toda otroci so nas zadržali, rekoč: "Sedite v miru in se ne zapletajte v te probleme; mi smo tega navajeni." Sprejeli smo nasvet otrok in se nismo vmešali, toda nismo bili mirni in v srcu so se porajala vprašanja: In če je dejansko bil kršen zakon, ali niso bili krivi diplomati? Kaj je storil narobe ta mož? Dejansko so bili odgovori očitni, toda "mi smo na krivice že navajeni", pravijo otroci, ki nosijo te dogodke v svojem srcu, ki je postalo trdo zaradi trpljenja, lakote in vsakdanjih bojev (Fr. Leonel Claro).

Razmišljanje

Preberite stavke iz Janezovega evangelija, 14, 27-28, in jih premišljuje z vprašanji:

- Kako reagirate, kadar se soočite z neko krivico?
- Ali verjamete, da je mir mogoč?
- Kaj bi bili pripravljeni narediti za dosego miru?

“In vendar nam najrazličnejša prizadevanja za mir, ki jih premore svet, dokazujejo prirojeno poklicanost človeštva k miru. Vsak človek nosi v sebi željo po miru, ki je nekaj bistvenega in nekako sovпада s hrepenenjem po polnem, srečnem in kar najbolj uresničenem človeškem življenju. Povedano drugače: želja po miru se ujema s temeljnim moralnim načelom, se pravi z dolžnostjo in pravico do celostnega, družbenega, občestvenega razvoja. To pa je tudi sestavina Božjega načrta s človekom. Človek je ustvarjen za mir, ki je Božji dar” (papež Benedikt XVI, Poslanica ob svetovnem dnevu miru, 1. januarja 2013).

Dejanje

- Preko vsakodnevnih dejavnosti pospešujte duhovnost, ki temelji na spravi in solidarnosti.
- Spodbujajte javne akcije za reformiranje in izboljšanje zakonodaje in ustanov, ki so odgovorne za državno varnost, z vidika spoštovanja človekovih pravic in njihove neodtujljivosti.
- Ovadite krivice in podpirajte pobude za spremembe struktur, katerih cilj je preobrazba ekonomskega, družbenega in kulturnega stanja, ki povzroča nasilje; postavite se ob stran socialno ogroženih in dajte svoj doprinos za nenasilno rešitev konfliktov (Cf. Brazilian Fraternity Campaign, 2005, #14).
- 21. septembra, na Mednarodni dan miru, načrtujte dejavnost za mir s članicami kongregacije in s tistimi, s katerimi delate.

Sklepna molitev

O Bog, podari nam svoj mir! Kadar te prosimo za mir, o Bog, usliši našo prošnjo... Nauči nas preiti od strpnosti k ljubezni; od tega, da iz razglašanih glasov postanemo pesem. Kadar predajamo orožje nam pomagaj, da bomo predajali tudi duha odprtosti; mir brez vojne je samo delni mir za nas. Potrebujemo zemljo z domom, delo in kruh, s Teboj v svojem srcu in skupaj z vsemi ljudmi kovati nov jutri. Podari nam mir! O, Jezus, Učitelj, Resnica, Pot in Življenje, usmili se nas (Dom Pedro Casaldáliga, CMF).